Asymmetric labour market reforms: effects on wage growth and conversion probability of fixed-term contracts / Marta Silva, Luis Filipe Martins, Helena Lopes // Ind. Labor Relat. Rev. - 2018, nr 3, s. 761-788, rys. tab. bibliogr.

Reformy asymetrycznego rynku pracy: wpływ na wzrost wynagrodzenia i możliwości zmiany umów na czas określony.

Autorzy artykułu badają konsekwencje zmiany wprowadzonej do przepisów dotyczących ochrony zatrudnienia, która podwyższa maksymalny okres obowiązywania umów na czas określony. Wyniki pokazały, że reforma doprowadziła do zmniejszenia się prawdopodobieństwa, iż pracownik otrzyma propozycję zmiany umowy na czas określony na umowę na czas stały. Co więcej pracownicy, którym przekształcono umowę, mieli znacząco wyższy wzrost wynagrodzenia za godzinę w momencie zmiany umowy. Dodatkowo nie musieli mierzyć się ze znaczą redukcją we wzroście płac w latach, kiedy obowiązywała zmieniona ustawa. W konsekwencji wprowadzenie ustawy skutkowało 27% wzrostem różnicy w podwyżce płac pomiędzy umowami tymczasowymi i stałymi. Wnioski te oparte są na endogenicznym modelu przełączenia reżimów z wykorzystaniem bogatych danych administracyjnych par pracodawca-pracownik. Artykuł przedstawia dodatkowo nowe dowody istotne dla toczącej się dyskusji na temat wpływu reform, które łagodzą przepisy dotyczące wykorzystywania umów na czas określony. Na portugalskim rynku pracy przeciętnie mniej niż jedna czwarta umów na czas określony jest zmieniana na umowy na czas nieokreślony, a reformy przepisów dotyczących ochrony pracowników, które ułatwiają ich wykorzystanie, mogą być potencjalnie nieefektywne, karząc pracowników i utrudniając im dostęp do bardziej stabilnych form zatrudnienia. To rozwiązanie może pociągać za sobą negatywne skutki w obszarze wydajności pracy oraz pozyskania kapitału ludzkiego, ponieważ pracownicy na umowach na czas określony podlegają częstszym rotacjom i rzadziej uczestniczą w szkoleniach niż pracownicy na umowach na czas nieokreślony. Wyniki badań wskazują także, że tego typu reformy przyczyniają się do wzrostu różnicy w poziomie wynagrodzenia między pracownikami na przekształconych umowach na czas określony a tymi, którzy nie są w stanie odejść od tymczasowych form zatrudnienia.